

נקודות של אור

אלה, אלה
תחבק אותי
אלהי

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א בשיעור חומט רט"י - ליל טיטי פרטת תולדות תטפ"ד

את מי אתה רוצה כמחותך?

יהודי ביקש ברכה מר' אשר, "אין לי ילדים", אמר.

אמר לו ר' אשר: "אתה לא רוצה ילדים!"

השבוע, שנים אחר כך, פגש אותו יהודי את הרבי ושאל אותו, אתה הרי מכיר את ר' אשר, אז תסביר לי - מה הפירוש בדבריו? וכי אני לא רציתי ילדים? אז מדוע באתי אליו להתברך?

הרבי הסביר את הדברים על פי מה שסיפר לו יהודי עשיר מארצות הברית.

"לפני כמה שנים" סיפר האיש לרבי, "חשבון הבנק שלי הסתכם במספר בן תשע ספרות (!), וזה היה רק ההון הרשמי!

"באותו זמן היתה לי בת בגיל שש עשרה, והתחלתי לחשב - עם מי אשתדך בעוד שנתיים, כשהיא תגיע לפרקה..."

"להשתדך עם אדם 'פשוט'? זה הרי לא מתאים לי, לא ברמה שלי... אני לא יכול לקחת כל אחד כמחותך, הבנק לא מרשה לי..."

"השתעשעתי רבות במחשבות האלה, מידי פעם העליתי לעצמי כל מיני רעיונות, אנשים מכובדים יותר ופחות שאיתם אני יכול להשתדך, אבל אף אחד לא השביע את רצוני, אף אחד לא היה 'ברמה שלי'."

"באחת הפעמים הבריק במוחי רעיון. אני יודע מי המחותך המיועד שלי! ר' משה רייכמאן מטורונטו! הוא אדם מספיק מכובד, ואני בהחלט רואה את עצמי משתדך איתו!"

"בימים שאחר ההחלטה ש'נפלה', לא היה אדם מאושר ממני. ברוך השם המזווג זיווגים..."

"אבל אז נודע לי, שר' משה רייכמאן לא חובש שטריימל. אוי ויי..."

"כמה טוב שעוד לא נשברה צלחת. עם כל הכבוד, אני לא יכול להשתדך עם מי שלא חובש שטריימל! בלית ברירה ירדתי מהרעיון, והתחלתי שוב בחיפושים אחרי ה'מיועד'..."

"לאחר מאמצי חשיבה מרובים הגעתי למסקנה: ר' בן ציון פרישוואסר! אין מתאים ממנו להשתדך איתי! הוא גם 'חסידישער ייד' וגם משתווה אלי ברמה הכלכלית..."

"אפילו לא בדקתי אם יש לו בן באותו גיל, פשוט הייתי מאושר מהרעיון!" הוא אומר, "בכל אותה תקופה כלל לא חשבתי על הבת שלי! רציתי שידוך בשבילי, בשביל המעמד שלי, בשביל הכבוד שלי!"

"מה עשה הקדוש ברוך הוא? הוא ידע שבמצב הזה הבת שלי לא תוכל להקים בית... ואכן, תקופה קצרה לפני שהגיעה בתי לפרקה איברתי את כל הוני, ואז כבר 'התאים' לי להשתדך עם כל אחד..."

אמר הרבי ליהודי: הרבה פעמים אנחנו מסתובבים עם רצונות ודאגות 'קדושות', כמו רצון למצוא שידוך או כמיהה לילדים, אבל מה מסתתר מאחורי הרצון הזה? האם זהו רצון לשם שמים, האם אני רוצה את מה שאני רוצה – רק כי זה רצון השם?

אם כן, מדוע יש לי דרישות מיוחדות? מדוע קשה לי לצאת מהשבלונה אותה קבעתי לעצמי? למה אני לא יכול לראות את עצמי מחותן של ההוא? למה חשוב לי דווקא ילדים מושלמים?

אלא מה, אנחנו לא רוצים ילדים – אנחנו רוצים כבוד ומעמד לעצמנו!

אנחנו לא רוצים שידוך – אנחנו רוצים לא להיות 'נעבעך'!

וזה מה שר' אשר אמר לך. ר' אשר ניסה לעורר אצלך התבוננות, שתגלה את האמת הזו שמצידך אין לך רצונות אמיתיים וקדושים, כל הרצונות שלך מלאים בחשבונות ואינטרסים אישיים...

כשתגלה את האמת הלא נעימה הזו, רק אז יש סיכוי שתעשה עם עצמך תהליך של התחברות לרצון האמיתי, לרצון השם. וכשהרצון שלך יהיה נטו מה שהשם רוצה בשבילך – או אז תראה כמה מהר תבוא ישועתך...

כי אז זה יהיה רצון נקי, יהיה לזה כוח!

*

לְמָה אַתָּה מְעַדִּיף לְהִיטֵחַ צִדְקָה?

כל שמחה בעולם היא שמחה מוגבלת. אין דבר כזה להיות מאושר במאה אחוז. תמיד יש תחום כלשהו שבו אתה דואג, או שעוד לא כבשת את הפסגה.

היחיד ששמח ומאושר וחסר דאגות כליל, הוא התינוק. הגמול עלי אימו.

לכן, אם אתה מבקש להיות שמח במאה אחוז – זה הפתרון היחיד, להיות כגמול עלי אימו. לסמוך על הריבונו של עולם במאה אחוז. לרצות בחיבור איתו – כמו שהתינוק רוצה באימו.

אבל, אמר הרבי, חשוב לשים לב שיש כאן שתי מרכיבים שגורמים יחד לשמחה של התינוק:

המרכיב הראשון – הוא היותו 'גמול', חלש וחסר יכולת להסתדר בעצמו בשום דבר.

המרכיב השני – הוא האמונה שהבורא הוא כמו 'אימו', היחיד שאוהב אותו, שרוצה בו, היחיד שדואג לו ויכול לעזור לו.

כדי להגיע לשמחה המושלמת, אנחנו צריכים את שני המרכיבים האלה!

כי אדם שרק מרגיש 'גמול' חלש וחסר אונים, ואין לו את תחושת הביטחון ב'אימו' – הוא אדם שבור ומיואש...

כך גם בחלק השני, מי שיש לו ביטחון בבורא אבל מרגיש שהוא יכול להסתדר בעצמו – אין לו אינטרס בקשר הזה, הוא לא יהיה מוכן למסור את נפשו בשביל הקשר הזה!

(הרבי הזכיר בשבת הקודמת את דברי ה'צמח צדק' על ההבדל שבין ילד קטן לאדם בוגר שנעלבים מהוריהם, ילד קטן – בממתק קטן ובמילה טובה אפשר לקנות אותו, הוא שוכח מכל מה שהיה ופותח דף חדש... ואילו אדם בוגר? הוא לא ישכח את הפגיעה הזו לעולמים.)

ה'צמח צדק' מסביר את ההבדל בכך שהבוגר מעדיף להרגיש צודק, ואילו הילד מעדיף להיות מחובר ולוותר על הצורך ב'צדק'...

שאל הרבי: למה זה באמת כך? למה הבוגר מעדיף להיות צודק? כי הוא מרגיש שהחיבור הזה לא קריטי בשבילו. הוא מרגיש שהוא מסוגל להסתדר לבד, ולכן הוא מרשה לעצמו להיפגע... אבל הילד הקטן? הוא חייב את החיבור הזה, בלי זה הוא לא מסוגל לשרוד! ולכן הוא יעשה הכול כדי שהחיבור הזה יישאר.

בכך הסביר הרבי את הסיפור שלנו מול הריבונו של עולם: אדם שמוכן לוותר על החיבור במחירים מסוימים – זה סימן שהוא לא מבין את הצורך בחיבור, מבחינתו הוא מסוגל להסתדר לבדו...

ככל שנדע את חולשתנו וחוסר האונים שלנו – כך יתגבר אצלנו הצורך והכמיהה להתחבר אל השם ולעשות הכול כדי שהחיבור הזה לא ייפסק!

*

❧ לְבָבוֹת - אֲבָל לֹא לְהִיּוֹת אָבוּד! ❧

גם תינוק בוכה לפעמים, גם תינוק לא מרגיש טוב לפעמים, גם תינוק מקבל מכות ופורץ ביללות, אבל כל זמן שהוא רואה את אמא בסביבה – הוא לא מרגיש אבוד!

הוא בוכה, הוא כאוב, אבל בליבו הוא מאושר!

הדרך לא מונעת כאבים. אבל אתה אף פעם לא אבוד. כי אתה מחובר!

*

אין דבר כזה 'אבא תחזק אותי לגמרי'...

אם הוא יחזק אותי 'לגמרי' – אני אשכח ממנו!

*

❧ כְּשֶׁהֲנַנְמָן שִׁים כְּבָר חַלּוּדִים... ❧

בתקופה זו הרבי לומד רבות את הדיבורים של ר' אשר ממלחמות יום הכיפורים שהיתה לפני חמישים שנה. אמר הרבי: האם במלחמה כעת אפשר להשתמש עם הנגמ"שים של תשל"ד? האם הנשק של אז רלוונטי של היום? ברור שלא. הדורות מתקדמים ומשתכללים, ומה שעזר לך להילחם אתמול – לא יביא לך את הניצחון היום.

אבל הדיבורים של ר' אשר, דיבורי האמונה, התורה הקדושה, הספרים הקדושים – הם רלוונטיים לנצח ולכל סיטואציה! הם אף פעם לא מחלידים, תמיד נותנים את הכוח...

כי הדיבורים האלה, הם באים מתוך חיבור! הם מחוברים לאין סוף, למקור ההתחדשות. פלא שהם מתאימים לכל תקופה ומצב?

*

❧ מִי מְעַבֵּב אֶת הַיְשׁוּעָה שְׁלִי? (רְמֵז: אֶתָּה) ❧

הרבי תמיד אומר שהכאבים לא נועדו להכשיל את האדם, אף אחד לא רוצה להכאיב לו סתם – אדרבה, רוצים להביא אותו למקום חדש! הקדוש ברוך הוא רוצה להביא לו ישועה, והדרך היחידה לקבל את הישועה – היא על ידי הכאב...

ובכל פעם ששומעים את הנקודה הזו, ודאי בזמנים של קושי, מתגנבת לה מחשבה – למה זה עובד כך? למה אי אפשר להביא לנו את הישועה – בלי סבל באמצע?

הרבי הסביר זאת במהלך השיעור:

האדם מנהל את חייו עם תוכניות. לכל אחד יש תוכניות מסודרות על כל נושא. מה נעשה, עם מי נעשה ומתי נעשה. כל התוכניות מרוכזות במטרה אחת מרכזית – להוביל את חיינו למקסימום הצלחה וטוב.

המאמצים שלנו מתרכזים בדרך כלל בהוצאה לפועל של התוכניות. כשהתוכניות מתגשמות אין מאושר מאיתנו, וכשהתוצאות מאכזבות – אין מתוסכל מאיתנו.

מה שברור הוא, שכל תוכנית אנושית באשר היא, אפילו אם היא היצירתית ביותר, היא תמיד מוגבלת ומלאה בחורים. אין לנו יכולת לשלוט באמת על כל מה שנוגע אלינו, ואנחנו לא תמיד יודעים מה טוב לנו.

ובאותו זמן שהאדם מסתובב כאן למטה עם תוכניות מדהימות איך לסדר לעצמו את החיים – לבורא יש תוכניות משלו, גם הם מכוונות לאותה מטרה: להביא את חייו למקסימום הצלחה וטוב!

ההבדל בין שתי התוכניות הוא – שהתוכנית האלוקית היא מושלמת וחסרת חורים. אין מי שיודע מה טוב עבורנו, כמו מי שברא אותנו והיה הווה ויהיה.

כעת ניגש לאותו אדם שמחזיק בתוכנית מסוימת כיצד להצליח, ונבקש ממנו לוותר על התוכנית שלו – לטובת התוכנית האלוקית...

הוא לא יהיה מוכן לוותר על התוכנית שלו!

כי בהבנה שלו – זה אמור להתנהל בדיוק כפי שתכנן, אם רק יהיה שינוי קטן – זה עלול להוביל אותו לתהומות הכישלון!

הוא יכול, האדם, להסתובב כאן בעולם ולדבר דיבורי אמונה, להתפעל מחריפות של געדאנקים ואפילו לדבר עם הריבונו של עולם, אבל הוא לא מוכן לשחרר שליטה! הוא לא מסוגל לוותר על התוכניות שלו!

הוא נמצא במרחב שלו, ולא מוכן לצאת ממנה לטובת 'מרחב' חדש...

הוא זה שמעכב לעצמו את הישועה!!!

אבל הקדוש ברוך הוא מרחם עליו, ויודע שהמקום הכי טוב עבורו הוא ב'מרחב' הבא, אבל האדם לא יוכל להיות בו אם הוא לא ירצה!

לכן האדם פתאום מוצא את עצמו ב'מצר', המרחב הקודם נלקח ממנו והוא מרגיש חסר תקווה.

למה הקדוש ברוך הוא הכניס אותו ל'מצר'? האם כדי לשבור אותו? ממש לא! פשוט, זו הדרך היחידה שהאדם יסכים להתנתק מהתוכנית שלו – ולקבל את ה'מרחב' החדש, להתחבר למקום שהבורא רוצה בשבילו, למקום שהכי טוב לו...

בלי לעבור את הכאב – לעולם לא נגיע למקום הטוב! לעולם לא נגיע לשמחה אמיתית!

אנחנו אולי נמשיך להסתובב כאן כמו 'שיינע יידן' (יהודים נאים), נדבר דיבורי אמונה, אבל לא נחיה את האמונה!

כדי להתחבר לריבונו של עולם באמת – חייבים לעבור את התהליך הזה. אחרת – אנחנו פשוט לא נרצה את זה. כל זמן שלא נרגיש שהחיבור אליו הוא קריטי עבורנו – לעולם לא נסכים לוותר על התוכניות שלנו כדי להתחבר אליו...

- נדבת ידידנו הרה"ח ר' יעקב הלל קליין הי"ו לכרכה והצלחה מרובה ככל העניינים -

יו"ל ע"י 'נקודות של אור' - ספינקא, ע"פ הבנת הכותב. ניתן לקבל בבית מדרשנו רחוב דונולו 11 בני ברק

או בכתובת המייל: a0504171897@gmail.com